

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. marts 2014 — Marc Brogsitter mod Fabrication de Montres Normandes Eurl. og Karsten Fräßdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-548/12) ⁽¹⁾

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 1) og 3) — erstatningssøgsmål — ansvar inden for eller uden for kontrakt)

(2014/C 135/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Brogsitter

Sagsøgte: Fabrication de Montres Normandes Eurl. og Karsten Fräßdorf

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Krefeld — fortolkning af artikel 5, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — specielle kompetenceregler — sag anlagt ved en ret der har kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — situation hvor skadetilføjelsen er sket inden for rammerne af en kontrakt mellem skadevolder og skadelidte, og hvor retten på det sted, hvor forpligtelsen skal opfyldes, er beliggende i en anden medlemsstat — fastlæggelse af den kompetente ret

Konklusion

Erstatningssøgsmål som de i hovedsagen omhandlede, som efter national ret er af deliktsretlig karakter, skal ikke desto mindre anses for at henhøre under »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 5, nr. 1), litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, hvis den foreholdte adfærd kan anses for en tilsidesættelse af de kontraktmæssige forpligtelser, således som disse kan fastlægges under hensyntagen til kontraktens genstand.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Jetair NV og BTW-eenheid BTWE Travel4you mod FOD Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien)

(Sag C-599/12) ⁽¹⁾

(Moms — særordning for rejsebureauer — transaktioner foretaget uden for Den Europæiske Union — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 28, stk. 3 — direktiv 2006/112/EF — artikel 370 — »standstill«-klausul — ændring af den nationale lovgivning, mens fristen for gennemførelse løber)

(2014/C 135/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Jetair NV og BTW-eenheid BTWE Travel4you

Sagsøgt: FOD Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — fortolkning af artikel 49 TEUF og 63 TEUF, samt artikel 26, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fortolkning og gyldighed af artikel 153, 309 og 370 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — særordning for rejsebureauer — levering af tjenesteydelser, der indebærer benyttelse af andre afgiftspligtige til gennemførelse af transaktioner uden for Unionen — uden fritagelse — lighedsprincippet, princippet om momsens neutralitet og proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) Artikel 28, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og artikel 370 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem er ikke til hinder for, at en medlemsstat før den 1. januar 1978 i gennemførelsesperioden for sjette direktiv 77/388 indfører en bestemmelse, der ændrer den eksisterende lovgivning ved at pålægge merværdiafgift på rejsebureauernes transaktioner vedrørende rejser gennemført uden for Den Europæiske Union.
- 2) En medlemsstat tilsidesætter ikke artikel 309 i direktiv 2006/112 ved ikke at ligestille rejsebureauers ydelser med formidlers ydelser, som er fritaget, når de vedrører rejser gennemført uden for Den Europæiske Union, og ved at pålægge merværdiafgift på disse ydelser, hvis de pålagde merværdiafgift på sådanne ydelser den 1. januar 1978.
- 3) Artikel 370 i direktiv 2006/112, sammenholdt med bilag X, del A, nr. 4), til dette direktiv, er ikke i strid med EU-retten, idet den giver medlemsstaterne mulighed for at fortsætte med at pålægge afgift på rejsebureauers ydelser i forbindelse med rejser gennemført uden for Den Europæiske Union.
- 4) En medlemsstat tilsidesætter ikke EU-retten og særligt ligheds- og proportionalitetsprincippet og princippet om merværdiafgiftens neutralitet ved at behandle rejsebureauer som omhandlet i artikel 26, stk. 1, i sjette direktiv 77/388 og artikel 306 i direktiv 2006/112 forskelligt fra formidlere og ved at fastsætte en bestemmelse, såsom den i kongelig bekendtgørelse af 28. november 1999 fastsatte, hvorefter alene rejsebureauers ydelser og ikke formidlers ydelser er afgiftspligtige, når de angår rejser gennemført uden for Den Europæiske Union.

(¹) EUT C 86 af 23.3.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2014 — Global Trans Lodzhistik OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Forenede sager C-29/13 og C-30/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — EF-toldkodeksen — artikel 243 og 245 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 181a — afgørelse, der kan anfægtes ved et søgsmål — formaliteten med hensyn til et søgsmål uden forudgående administrativ klage — princippet om overholdelse af retten til forsvar)

(2014/C 135/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad